

ראש השנה תשפ"ה

גליון 403
נא לשמור על
קדושת הגליון

נא לא לעיין בו בשעת
התפילה וקריאת התורה

בס"ד

בית שלמה

פרפראות בדרך מוסר על פרשת השבוע

יוצא לאור ע"י עמותת "משנה שלמה" כל הזכויות שמורות

לעילוי נשמת

מורי ורבי יצחק ב"ר יעקב יגן
הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא
מור"ד אבי ר' דוד שלום ב"ר שלמה רב
סבתי מרת ברכה ב"ר משה בן ציון
ר' אלעזר ב"ר אפרים משה שילבט"א
המהר"ל רבי יהודה ליואי ב"ר בצלאל
רבי יצחק חיות ב"ר אברהם
הרה"ק רבי יוסף מאוסטילא ב"ר מרדכי
הגה"ק רבי עבדאלה סומך
רבי חיים בנבנשתי ב"ר ישראל
הרה"ק רבי זאב נחום בורגשטיין מביאלא
הרה"ק רבי משה אריה פריינר ב"ר ישראל
רבינו יעקב סג"ל מולין ב"ר משה
הגה"ק רבי יהונתן אייבשוין ב"ר נתן נטע
הרה"ק רבי דב בעריש מאלעסק ב"ר
שלמה לוצקער ב"ר צבי אלימלך
הרה"ק רבי מרדכי דוב ב"ר משולם זושא
הרה"ק רבי פינחס מקניצק ב"ר נתן דוד
הרה"ק רבי יוסף משה ב"ר אלקנה
הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק ב"ר פינחס
הגה"ק רבי יוסף באב"ד ב"ר משה
הגה"ק רבי ישראל מאיר הכהן מראדין
ב"ר אריה יהודה לייבוש

לקבלת גליון זה למייל שלהו בקשה ל-MISHNA.SHLEMA@gmail.com | לתרומות והקדשות ולהפצה 052-580-2345

לזכות בדין באים ואומרים לו דע שמי שמזכה את הרבים כמו שעשה אלקנה אין חטא בא על ידו וגם אתה יכול לזכות לכך אם תעסק בויכוי הרבים ביום השני אנו קוראים בנביא ירמיה שהיה נביא התוכחה כנודע ומהפטר זה אנו למדים שאם יבוא אדם ויאמר באמת אני רוצה לחזור בתשובה אך הדבר קשה ואיך הצליח ובזכות מה הצליח לעשות כן על כך עונה הנביא "מרחוק ה' נראה לי" ומפרש רש"י במקום מרחוק - "בזכות אבות" היינו הנביא מלמד שזכות אבות עדיין קיימת והיא גם זו שיכולה לעזור לאדם להתקרב אל ה' אלא מה צריך לעשות מה שנאמר בסוף ההפטר "הציבי לך ציונים שמי לך תמרורים שני לך למסלה דרך הלכתי (הלכת) שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה" ורש"י מפרש "הציבי לך ציונים" - "סימנים בדרך אבותיך הטובים" היינו לקיים תורה ומצוות כמו שעשו אבותינו וכך כאשר היהודי הולך בדרך אשר סללו אבותינו לנו מצליח הוא לעלות בדרך העולה בית א-ל ואז יזכה האדם למה שנאמר בהמשך "שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה" היינו יזכה האדם לחזור בתשובה שלמה בחינת חודש ימינו כקדם

כבר נאמרו הרבה סיבות לקריאת ההפטורות בראש השנה ובס"ד נוסף נופך נוסף. ביום הראשון אנו קוראים בספר שמואל על תפילת חנה המביאה ללידת שמואל הנביא ז"ע. בילקוט שמעוני מופיעה סיבה נוספת באיזו זכות נולד שמואל הנביא וכך נכתב שם "אלקנה ואשתו בניו ואחיותיו וכל קרוביו היה מעלה עמו לרגל ובאים ולנים ברחובה של עיר והייתה המדינה מרגשת והיו שואלין אותן להיכן תלכו ואומרים לבית ה' שבשילה שמשם תצא תורה ומצות. ואתם למה לא תבואו עמנו ונלך יחד? מיד ענינהם משגרות דמעות, אומרים להם. נלך עמכם ואומרים להם הן, עד לשנה הבאה חמשה בתים, לשנה אחרת עשרה בתים, עד שהיו כלם עולים. ובדרך שהיה עולה שנה זו לא היה עולה שנה אחרת, עד שהיו כלם עולים. אמר לו הקב"ה אלקנה, אתה הכרעת את ישראל לכך זכות והנחתם במצות זכו רבים על ידך, אני אוציא בן ממך שיכריע את ישראל לכך זכות ויחנך אותם במצות. הא למדת שבשכר אלקנה שמואל..." וכך נכתב באבות (ה'; י"ח) כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו. וכל המחטיא את הרבים, אין מספיקין בידו לעשות תשובה" לאור הג"ל מובן מדוע נקראת הפטרה זו בראש השנה שכן כאשר רוצה היהודי עצה כיצד יכול הוא

ואמרת בדרך מוסר שבעת שהיה לנו בית המקדש היה לנו כהן גדול שהיה בא בבית ק"ק ומתפלל בעבור הכלל משא"ב עתה כ"א מישראל מוכרח להיות כ"ג בעבור ביתו וע"כ הוא לובש ג"כ בגדי לבן כדי לכפר על בני ביתו. מורי ורבותי הדרך כשהמלך בא לעיר אז יוצאים כנגדו בלחם ומים כן הגדולים שבעם יוצאים כנגד המלך ית' בלחם של תורה אלו הלכות וביניה של תורה אלו הגדות משא"ב אנו עניים בתורה ובמצוות ואין לנו כ"א כוס דמעות החמים אשר יזלו מנגד עינינו רבותי בעת יבוא המלך אל חילו או יביט על מזונם אם פתם רבן וטוב וכאשר המלך מלכי המלכים הקב"ה אם יביט על מזונות וארוחת של ישראל אז יראה כי חשך משחור תארו ושערי הפרנסה ננעלו אז בוודאי יהיה לפניו לא נחת ובפרט אם יראה שמונותיו הם מעורבים בשקר ולשון הרע ואונאה בוודאי יגדל הקצף ע"כ רבותי נבקש שיתן לנו מזונות בהיתר ולא באיסור חיים של אורך ימים חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עבודה בבית המקדש כמ"ש חודש ימינו כקדם

כתב הרה"ק רבי שלמה ב"ר שלום דוד בספרו דברי שלמה "ואמרת מ"ש תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו כי חוק וכו' לכאורה מאי לשון בכסה ליום חגנו ואמרת בדרך מוסר כי אם תשאלו הלא ראש השנה נחשב לנו ליום טוב ומקרא קודש ובר"ה הוא מצוה לאכול משמנים ומתוקים ולילך במלבושי כבוד כמו כל יום טוב וע"ז אמר בכסה ליום חגנו כי חג ר"ה הוא המתכסה לנגד עינינו ולא נדע איך יצא משפטנו כמ"ש חז"ל על קול השופר גנחתי גנחתי יליל כנוסח של ונתנה תוקף מי יחיה ומי ימות מי בקיצו ומי לא בקיצו כמאמר חז"ל שלושה ספרים פתוחים בראש השנה צדיקים גמורים לאלתר לחיים וכו' ולא נדע באיזה ספר נכתבים ח"ו בספר של מתיים ע"כ הוא מתכסה כי חוק לישראל משפט לאלוקי יעקב עד שאמרו בביצה כי חוק לשון מזונות כמ"ש הטרפני לחם חוקי ר"ל אנו צריכין לשאול מה' על שני הדברים א. כי חוק לישראל שיכין להם מזונות וגם משפט לאלקי יעקב שנצא זכאים במשפט והמזונות יתן לו במדרגת ישראל ולא במדרגת יעקב שהיא שפלה למדרגת ישראל והבן

מתי מקבל אדם שכר על עמלו

נכתב בספר קרית ארבע מהרב רחמים חורי זצ"ל "עוד נראה לפרש ע"פ מה שכתב ה' שמי"ז ז"ל דהיצר הרע כשמבטל את האדם מעסק התורה נענש משום דהוי מועל כיוון שעוסק בתורה נקרא קדש ובקדש יש שליח לדבר עבירה דילפינן חטא חטא מתרומה ובוזה פ"י יזכו' לו יום המיתה דהיינו שהקב"ה שוחטו מה"ט וזה שאמר לא חכמו ישכילו זאת שהיא התורה שע"י הם נק' קדש ואם כן היה להם לזכור ליצה"ר דעל ידי שמבטלם מן התורה הוא נענש שהקב"ה שוחטו לעתיד לבוא באחרית הימים וזהו יבינו לאחריתם ודוק או יובן ע"פ הרב עיר דוד ז"ל דהתשובה תועיל אף על גב דקיימא לן דנראה ונדחה אינו חוזר ונראה היינו דווקא בבהמה דלמיתה אולא אבל אדם שיקום בתחיית המתים לא. וידוע דזאת כינוי לתשובה שהיא גימ' צום קול ממון שצריכים כולם לבעל התשובה כנודע וז"ש לו חכמו וישלחו לב וישכילו זאת' לשוב בתשובה ויקשה ע"ז איך תועיל התשובה והלא נראה ונדחה אינו חוזר ונראה לזה אמר יבינו לאחריתם שותפן לקום בתחיית המתים ולא כמו בהמה דלמיתה אולא ועם האמור אפשר דזה כוונת הכתוב וזה צדק תרדוף למען תחיה ור"ל השתדל ותדרוף לעשות התשובה שנק' צדק כמו שכתב הרב חיד"א זיע"א בזה"א והגם דקיימא לן נראה ונדחה וגו' מ"מ התשובה מועלת מסיבת תחיית המתים וז"א למען תחיה ירצה כי הרי עתידים לחיות לעת קץ התחיה וזה רמו למען גימטריא ק"ץ

כתב הרה"ק רבי משה מישל הלוי אדלר זצוק"ל ז"ע בספרו אורייתא דמשה "על תיבת גרתי פירש רש"י ז"ל בגימטריא תרי"ג דהיינו ותרי"ג מצוות שמרתי על שינוי לשונו של מאור עינינו רש"י ז"ל בתיבת שמרתי במקום קיימתי הו"ל צריך הבנה (כל המפרשים עמדו על זה) גם מה שרצה יעקב אבינו לפייס את עשו במה שרכש לעצמו שור וחמור וכו' אדרבה מזה יחרה אפו של עשו יותר שברכת השי"ת מצוי' אצלו מחמת הברכות שקיבל מאביו יצחק שלא כדון (עיין רש"י) יבואר לנו כל זה עפ"י ש"ס (בבא קמא דף עב.) א"ר זירא אמר רב הונא ובמצוה עד שליש במצוה ומקשה הש"ס מאי עד שליש אילימא עד שליש

מבית' אלא מעתה אי איתרמי לי' לתלת מצוות יהיב לי' לכולה ביתי' אלא הידור מצוה עד שליש במצוה במערבא אמרי' עד שליש משלו מכאן ואילך משל הקב"ה ופירוש רש"י שם דהיינו שהידור מצוה עד שליש הוא מחוייב כמו שדרשו חז"ל (ע"ז דף ג') וא"כ שייך ב"י היום לעשותם ומחר לקבל שכרן דאינו מקבל שכר בעולם הזה משא"כ יותר משליש שאינו מחוייב כל כך להוציא מכיסו דהיינו שעשה יותר מהמחוייב ימלא לו הקב"ה בעולם הזה ע"כ תוכן דברי רש"י שם

על כל פנים מבואר מכאן שאדם העושה מדעת עצמו יותר מהמחויב בדין הוא שנוטל שכרו גם בעולם הזה ולא שייך ב' היום לעשותם ומחר לקבל שכרן ולפי"ז יבואר לנו הכלל דקיימא לן בש"ס גדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה הלא אדרבה איפכא מסתברא השכל נותן שאם אינו מצווה ואף על פי כן הוא מקיים ציון הבורא מזה ניכר באמת שכל חפצו רק לקיים מצוות השם ואין לך גדול מזה

אבל לפי מה שהקדמנו לעיל נחא דבשלמא אם מצווה ועושה אינו מצפה ואין לו שום חכיון לשום תשלומין בעולם הזה לפי שכל שמחויב שייך ב' היום לעשותם ומחר לקבל שכרן ואין לו שום פני' וכוונה חומריות בוודאי דבר זה גדול וחשוב ביותר לפני השם לפי שמאמין ומצפה לעלמא דאתי שישלם לו על כל פעליו משא"כ אם אינו מצווה העושה הרי מחכה לשכר בעולם הזה ואין

מקיים המצווה כל כך רק כדי לאכול מפרי' לפיכך אינו גדול כל כך כמו המצווה ועושה

ובש"ס יבמות דף כ"א דרשו על הפסוק ושמרתם את משמרתני עשו משמרת למשמרת א"ל אביי לרב יוסף הא דאורייתא היא דאורייתא היא ופירשו רבנן כל התורה נמי פירשו רבנן אלא מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא ורש"י בפ' תולדות על הפסוק וישמור משמרתיו ז"ל גזרות להרחקה כגון שניות לעריות ושבות לשבת לפי לנו מבואר מכמה לשונות דלשון משמרתני מורה על קיום דבר היוצא מגדר החיוב המפורש וכו'

וזה כוונת רש"י ז"ל עם לכן גרתי ותרתי' מצוות שמרתני וקיימתי אפילו הדברים שאיננו מחויב כל כך לפיכך ויהי לי שור וחמור שעל דברים כאלו משלמים בעולם הזה גם כן ממילא בחנם אתה טועה עצמך שמחמת ברכות אבי יש לי כל זאת

משנת הצדיק - הרה"ק רבי מאיר לייבוש ווייזר זצוק"ל זי"ע המכונה המלבי"ם - א' תשרי - ראש השנה

רבי מאיר לייבוש ווייזר המכונה המלבי"ם (מאיר לייבוש בן יחיאל מיכל), נולד בשנת תקס"ט, בעיר וולוצ'יסק שבמחוז וואהלין שבאוקראינה, לאביו רבי יחיאל מיכל ווייזר ולאמו מרת שרה. מילדותו ניכר בבישורונותיו הנדיירים והתפרסם כעילוי. בגיל 6 התייתם מאביו, ואמו נישאה לאב"ד של העיר וולוצ'יסק ר' יהודה ליב שגידל והדריך אותו בלימוד התורה. המלבי"ם למד את תורת הנסתר עם אדמו"ר רבי צבי הירש אייכנשטיין מזידיטשוב בעל "עטרת צבי" בגיל 15 לערך ידע בעל פה את הספרים "עץ חיים" ו"פרי עץ חיים", והחל לכתוב את ספרו "ארצות החיים". בכדי להכיר מקרוב את גדולי דורו ולהציג בפניהם את כתב ידו ולקבל את אישורם לפסקיו נדד בארצות שונות - אשכנז, הולנד, הונגריה, צרפת ועוד וגדולי הדור עמם נפגש התפעלו מהדיקה ידיעותיו ומעומק חכמתו. המלבי"ם נלחם בתנועת ההשכלה והזוהר כי הטמיעה וההתבוללות אינן הפתרון לבעיית היהודים בתפוצות, כשהיה רב בעיר קעמפן החל לכתוב את פירושו על התנ"ך ונודע בכינוי "הקמפנאי".

המלבי"ם התפרסם כגאון וכדרשן מופלא הבקי בשפות שונות ובספרות הגויים ובשנת תרי"ט נבחר גם בתמיכת "המשכילים" לכהן כאב"ד וכרב הקהילה היהודית בבוקרשט (רומניה). לאור המצב הרוחני הירוד בקהילה הרדיגש בדרשותיו הראשונות את חשיבות שמירת השבת, כל ליל שבת דרש בעניין פרשת השבוע ומאות מאנשי הקהילה התאספו לשמוע את ביאוריו. קיבל את הסכמת המושל המקומי ותיקן את העירוב בעיר, חייב את השו"ב (שוחטים ובודקים) להראות את סכין השחיטה זה לזה קודם ואחר שחיטה וכל מי שיעבור על תנאי זה שחיטתו תהא פסולה וייפסל עלומית. המלבי"ם נלחם בקהילת הקראים ששכנה בבוקרשט, אהב ורומם את בעלי המלאכה הפשוטים אוהבי הצדק והיושר, קרא תגר נגד ראשי הקהל שניצלו את מעמדם לטובת עצמם ועשקו את אנשי הקהילה ונאלץ להתמודד עם חבורת מתבוללים שהפיצו עליו שקרים והלשינו לפני השלטון כי אינו ראוי לקבל את אישור הממשלה הרשמית לכהן כרב הקהילה היות ואינו בקי בשפות. בעקבות הלשנה לשלטונות כי הגיע לרומניה בכדי לרגל עבור גרמניה הובל למאסר בשנת תרכ"ד ובמשפט צבאי נגזר דינו למוות. לאחר שאדמו"ר רבי אברהם יעקב פרידמן מסדיגורא ביקש ממשלה מונטיפיורי לפעול להצלתו, נענה נסיך רומניה לבקשת משה מונטיפיורי לשחררו ולהשיבו לתפקידו אך שרי הממשלה שקיבלו שוחד מהמלשינים הסכימו לשחררו בתנאי שיעזוב את רומניה ותחת שמירה הדוקה הובל בעגלת זבל לגבול בולגריה. בהגיעו לעיר לונצ'יץ (פולין) סרב לכהן בתפקיד רבני ושקד על לימוד התורה, וזגתו דאגה לפרנסתם וכאשר העסקים החלו לשגשג מינתה את אחד מאנשי העיר לעוזר, במשך הזמן הפקידה בידי את כל ענייני המסחר ובעבור שנים אחדות גילתה כי רומתה על ידו וכל הונם אבד. על מנת לפרנס את משפחתו נאלץ לקבל עליו את עול הרבנות, אנשי הקהילה בלונצ'יץ ששמעו על הסכמתו לכהן כרב בעיר חרטון (רוסיה) חסמו את דרכו והציעו בו לכהן כרב ואב"ד הקהילה, כאשר הבחין בדמעות על לחייה של זוגתו טען כי הבטיח לקהילת חרטון לכהן כרב לפחות שנה אחת והינו חייב לעמוד בדיבורו אולם כעבור שנה ישבו ויכהן כרב הקהילה בלונצ'יץ. המלבי"ם השיב לשאלות שהופנו אליו מרבנים, דאג לעניי העיר, קיבל כל אדם בסבר פנים יפות, רבים מאנשי הקהילה הגיעו לביתו לקבל את עצתו וברכתו ואף חלק מהמשכילים בעיר הוקירו וכיבדו אותו בגין פירושו על התנ"ך ובקיאיותו בדקדוק השפה העברית. לאחר שראש המשכילים הלשיץ עליו בפני הממשלה נאסר עליו לדרוש ברבים, אחד מעשירי הקהילה קיבל את הסכמת שר הפלך להעניק לו בית ולהתיר לו לדרוש בביתו אולם לאחר שהתקבלה חוות דעת של שר הפלך בחרטון נגזר עליו בחודש אלול לעזוב את העיר תוך 24 שעות. המלבי"ם הזוהר בדרשותיו שכל אדם חייב להרגיל עצמו לכוון את מעשיו כרצון הקדוש ברוך הוא כי זו תכלית כל הבריאה וכל יצורי עולם. שנא את השקר והתרמית ואהב את האמת ללא ויתורים ופשרות. ביום שבת בין השמשות נהג לערוך התבוננות וחשבון נפש. נודע בבקיאיותו בהלכה, באגדה, בדרוש, בנגלה ובנסתר ובידיעותיו הנרחבות בפילוסופיה והנדסה. כתב מאות שירים ובפירושו לתנ"ך מראה כיצד המדרש נובע מדקדוק בלשון הכתוב. בשנת תרל"ט התקבל לרב בקרמנצ'וג. בדרכו לקרמנצ'וג הגיע לעיר וילנה ולאחר הדרשה שמסר לבקשת הקהילה בבית הכנסת ביקשו למנותו לדרשן אולם המשכילים הלשינו עליו לפני השלטון ושר הפלך של וילנה הזוהר את ראשי הקהילה שלא לאשר את מינויו. כאשר הגיע לעיר קוברין חלה וכשבויעים נשאר רתוק למיטתו, כשבויעים לפני ראש השנה הגיע לקייב (רוסיה) להיבדק אצל רופא אך מחלתו התגברה ובבוקר היום הראשון של ראש השנה שנת תר"ם השיב את נשמתו ליצרה. מספריו: ארצות החיים, ארצות השלום, ארץ חמדה התורה והמצווה, יאיר אור ועוד

**דובב שפתי ישנים - ליקוטים מספרים שפחות מוכרים
עמק שוה - הרה"ק משה זילבר זצוק"ל זי"ע**

"לְדוֹד ה' אֹרְזֵי וְיִשְׁעֵי מִמֵּי אֵירָא ה' מְעוֹז חַיֵּי מִמֵּי אֶפְחָד" (תהילים כז, א)

אורי זה ר"ה פ' דוה היום תחילת מעשיך, וכל עיקר הבריאה היה לגלות מידת מלכות כידוע דאין מלך בלא עם (לעת נעשה בחפצו כל אזי מלך שמו נקרא) ותחילת מעשה הבריאה היה בידי אור שהקב"ה נתעטף בטליתו והיה מביהק מסוף העולם עד סופו דהיינו גילוי מלכותו, מלך ביופיו תחוינה עניך, וע"כ ברה"ה מתפללין רק על גילוי כבוד מלכותו (והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך וכו') וכפי מידת קבלת מלכותו עלינו אנו זוכין לקרבתו, וע"כ צדיקים נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים שנתפעלו מהוד מלכותו עד שנתבטלו לגמרי אצלו יתברך וממילא לא נשאר רושם חטא ועוון עליהם, (וליהפוך רשעים גמורים נכתבים וכו'), דהיינו מי שלא נתפעל כלל מהוד מלכותו ששורה על הבריאה באותו היום סימן הוא שלא נשאר בו ליחות חיים כלל) והיינו אורי ברה"ה דאו קונים קרבת אלוקים ע"י שנגלה אורו על בריותו. אמנם לא רבים יזכו למורא גדול זה גילוי שכינה אשר יתבטל כאין וכאפס לפני בוראו כעניי עבדים אל יד אדוניהם כן עינינו אל ה' אלוקינו וגו', דהיינו הכרה ברורה במידת המלכות דלית ליה מגרמיה כלום כי ממך הכל ומיך נתנו לך, כולל כל התורה והמצוות ומעשים טובים שאדם עושה בעולם הזה הכל מחסדו יתברך ואלמלא הקב"ה עוזרו וכו', ורוב בני אדם אינם במדרגה זו שירגישו הוד מלכותו בבחירות, אמנם בכל ישראל יש הרגשה זו בין רב בין מעט (כל אחד לפי מדרגתו) ואע"ג דאיהו לא חזי מזליה חזי ונתעורר לבקש עצות לבוא לידי קרבת אלוקים, וזה ידוע אצלנו דכפי אשר קיים האדם תורה ומצוות והלך בדרכי ה' כן מתקרב לו יתברך (וכבר האריך בזה בישיבה קפ"ה) וממילא מובן דמי שמלוכלך בחטאיו אי אפשר לזכות בזה כי אם בהסיר הבגדים הצואים מעליו והלבש אותו מחלצות, וע"ז בא יום הכיפורים כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם וכו', והיינו ישעי ביום הכיפורים

סגולה לפרנסה - להתפלל על כלל ישראל

כי דורשיך לעולם לא יכשלו כו' כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כולם

כתב בעל תפארת שלמה זי"ע "הנ"ל עפ"י מ"ש בתיקוני זוהרה צווחין ככלבין הב זה כי דרך האמת למבקשי ד' בימים האדירים האלו לכל ישים האדם מגמתו בתפילתו בכל ענינו מה שחסר לו לבדו רק ישפוך שיחו לטובת הכלל ישראל וזה הרמז כי דורשיך לעולם. מה שמתפלל עבור כללות ישראל בעולם, בזה לא יכשלו, כי איננו נוגע בדבר, לכן יעלה תפילתו לרצון למעלה. כי זכר כל המעשים לפניך בא. פ"י אם הוא בבחינת המשפיע בחינת זכר לכל המעשים, לפניך בא לקבל ברצון תפילתו, מה דסני לך לחברך לא תעביד (שבת לא, א) האמנם כי כל צרכי עולם הזה נמאסים בעיניך לחברך לא תעביד ותמיד תבקש רחמים להשפיע כל טוב לעולם" עכ"ל ועפ"י דב"ק יוצא שאם כל יהודי יתפלל לא על עצמו אלא על חברו נמצא שהקב"ה ישיפע טוב על כל עם ישראל כל אחד בזכות חברו שהתפלל עליו ותפילתו לא תשוב ריקם כאמור ואז יזכו כל עם ישראל לשפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות ויכתבו ויחתמו כולם לאלתר לחיים טובים ולשלום ברוחניות ובגשמיות ופרנסה בשפע לעבודתו יתברך